

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE
DOSAR NR. 84/42/2013

ÎNCHEIERE

Ședința din Camera de Consiliu din data de 01.02.2013

Președinte: (...)

Grefier: - (...)

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror (...) din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție- Serviciul Teritorial Ploiești

Pe rol fiind soluționarea propunerii formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, în conformitate cu disp. art. 148 alin. 1 lit. „f” C.p.p., art. 149 C.p.p. și art. 149/1 și urm. C.p.p., privind luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul P.P.A., judecător în cadrul (...), fiul lui (...), născut la data de (...) în mun. (...), jud. (...), domiciliat în orașul (...), strada (...), jud. (...), CNP (...) și față de inculpatul F.G.S., fiul lui (...), născut la data de (...) în mun. (...), județul (...), domiciliat în mun (...), strada (...), județul (...), CNP (...), pe o perioadă de 29 zile, cu începere de la data de (...), până la data de (...), pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 257 alin. 1 Cp. rap. la art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000, respectiv cumpărare de influență, prev. de art. 6/1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu au răspuns inculpații P.P.A., în stare de reținere și asistat de avocat (...) din cadrul Baroului (...) și inculpatul F.G.S., în stare de reținere și asistat de avocat (...), din cadrul Baroului (...).

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Avocații (...), având pe rând cuvântul, solicită să li se mai acorde o perioadă scurtă de timp, pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune cererii formulate.

Curtea dispune suspendarea ședinței și lăsarea dosarului spre studiu apărătorilor aleși ai inculpaților.

După reluarea ședinței, la apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu, la a doua strigare, au răspuns inculpații P.P.A., în stare de reținere și asistat de avocat (...) din cadrul Baroului (...) și inculpatul F.G.S., în stare de reținere și asistat de avocat (...) din cadrul Baroului (...).

Reprezentantul Ministerului Public, față de împrejurarea că ședința se desfășoară în camera de consiliu, solicită a se evacua celelalte persoane aflate în sala de judecată, rămânând numai inculpații și apărătorii acestora.

Curtea, față de împrejurarea că soluționarea propunerii de arestare preventivă se realizează în camera de consiliu, dispune evacuarea celorlalte persoane aflate în sală și care nu au legătură cu cauza, rămânând în sală numai inculpații și apărătorii acestora.

S-a dat posibilitatea apărătorilor aleși să ia legătura cu inculpații aflat în stare de reținere.

S-a adus la cunoștință inculpaților că au dreptul de a da declarații în fața instanței, ori de a se folosi de dreptul la tăcere, fără vreo consecință juridică negativă, atrăgându-li-se totodată atenția că tot ceea ce declară poate fi folosit și împotriva lor, inculpatul P.P. A. fiind de acord să dea declarație în fața instanței de fond, cele declarate fiind consemnate și atașate la dosarul cauzei, iar inculpatul F.G.S. uzând de dreptul la tăcere și nu dorind să dea declarație în fața instanței.

Reprezentantul Ministerului Public, precum și avocat (...) pentru inculpatul A.P. P. și avocat (...), pentru inculpatul F.G.S., având pe rând cuvântul, arată că nu au cereri, chestiuni prealabile sau excepții de invocat.

Curtea, față de această împrejurare, acordă cuvântul cu privire la propunerea de arestare preventivă formulată.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, susține propunerea formulată și solicită în conformitate cu disp. art. 148 alin. 1 lit. „f” C.p.p., art. 149 C.p.p. și art. 149' și urm. C.p.p. luarea măsurii arestării preventive față de magistratul - judecător P.P.A. din cadrul Tribunalului (...), fiul lui (...), născut la data de (...) în mun. (...), jud. (...), domiciliat în orașul (...), strada (...), jud. (...), CNP (...) și față de inculpatul F.G.S., fiul lui (...), născut la data de (...) în mun. (...), județul (...), domiciliat în mun. (...), strada (...), județul (...), CNP (...), pe o perioadă de 29 zile, cu începere de la data de 01.02.2013, până la data de 01.03.2013, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 257 alin. 1 Cp. rap. la art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000, respectiv cumpărare de influență, prev. de art. 6/1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

Prin rezoluția nr. (...) din data de 31.01.2013, ora 09.00, s-a dispus începerea urmăririi penale față de P.P.A. sub aspectul comiterii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 alin. 1 Cp. rap. la art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000, precum și față de F.G.S., pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6/1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, iar în baza ordonanței cu același număr din aceeași dată s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de aceștia și ulterior reținerea lor pe o durată de 24 ore cu începere de la ora 18.45 (inculpat P.P.A.) respectiv 19.00 (inculpat F.G.S.).

S-a reținut în propunere că, inculpatul P. P.A., în calitate de magistrat - judecător în cadrul Tribunalului (...), în cursul lunii decembrie 2012, a acceptat promisiunea primirii sumei de 3.000 lei de la inculpatul F. G. S., pentru sine sau pentru altul, lăsând să se creadă că are influență pe lângă magistratul - judecător (...), din cadrul Judecătoriei (...), care avea spre judecare dosarul cu nr. (...), privind cererea de liberare condiționată formulată de B.N. (fost contabil la firma administrată de F.G.S.), încarcerat în Penitenciarul Ploiești, cu termen de judecată la data de 27.12.2012, în scopul pronunțării unei soluții favorabile.

Inițial, la data de 14.12.2012, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea de către P.P.A. - judecător

în cadrul Tribunalului (...), B.N. - deținut în Penitenciarul Ploiești și B.R., a infracțiunilor de trafic de influență, respectiv cumpărare de influență, constând în aceea că, în cursul lunii decembrie 2012, B.N. i-ar fi remis o sumă de bani prin intermediul surorii sale, B.R., magistratului P.P.A. - judecător în cadrul Tribunalului (...), care a lăsat să se creadă că are influență asupra judecătorului ce urma să soluționeze cererea sa de liberare condiționată, pentru a obține o soluție favorabilă.

Dosarul a fost înregistrat la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești sub nr. 212/P/2012.

În concret, prin cererea adresată de către B.R. Judecătoriei (...) la data de 03.12.2012, s-a solicitat liberarea condiționată a lui B.N., în contextul în care comisia constituită în acest sens la nivelul locului de detenție a propus respingerea liberării condiționate, fiind fixat termen pentru reanalizarea situației deținutului la data de 28.02.2013.

În ziua de 18.12.2012, Z. A. C., judecător în cadrul Judecătoriei (...), a formulat un denunț prin care a sesizat că în perioada 13.12.2012 - 18.12.2012 magistratul P.P.A. a căutat-o în repetate rânduri, solicitându-i să admită cererea de liberare condiționată formulată de B.N. (deținut în Penitenciarul Ploiești). Totodată, din cuprinsul denunțului rezultă că magistratul P.P. A. a întrebat-o pe denunțătoarea Z.A.C. dacă dorește "ceva" în schimbul admiterii cererii. Sesizarea a fost înregistrată la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești cu nr. (...)/P/2012. Prin rezoluția din data de 19.12.2012 s-a dispus conexarea dosarului cu nr. (...)/P/2012 la dosarul nr. (...)/P/2012.

În aceste împrejurări, s-a apreciat de către procurorul de caz că se impunea, pentru aflarea adevărului și strângerea de probe în vederea stabilirii situației de fapt și (identificării tuturor participanților la activitatea infracțională, interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice și a mesajelor tip SMS/MMS, respectiv înregistrarea audio/video a discuțiilor purtate între persoanele implicate sau între acestea și alte persoane care puteau avea legătură cu cauza.

Data fiind urgența acestor activități, întrucât întârzierea obținerii autorizării prevăzute în condițiile art. 91/1 alin. 1, 2 și 8 C.p.p. și art. 91 C.p.p. și art. 91/1 C.p.p., ar fi adus grave prejudicii activității de urmărire penală, existând riscul de întârziere a cercetărilor, s-a apreciat că în cauză se impunea autorizarea cu titlu provizoriu, sens în care s-a emis ordonanța motivată, înregistrată cu nr. 212/P/2012 din data de 18.11.2012, orele 17,30, a cărei durată a expirat la data de 20.12.2012, ora 17,30. Prin încheierea nr. 6 din data de 20.12.2012 a Curții de Apel Ploiești pronunțată în dosarul nr. 1034/42/2012, s-a confirmat ordonanța menționată, s-a dispus prelungirea autorizării interceptării și înregistrării convorbirilor și comunicațiilor telefonice și a mesajelor tip SMS/MMS, purtate de la posturile telefonice utilizate de persoanele cercetate, înregistrării imaginilor și convorbirilor, cu mijloace tehnice speciale, în mediu ambiental, realizate în cadrul întâlnirilor ce urmau să aibă loc între acestea și orice alte persoane care ar fi putut avea legătură cu cauza, până la împlinirea duratei de 30 de zile, măsura expirând la data de 16.01.2013, ora 17,30.

Ulterior, prin încheierea nr. 2 din 15.01.2013 a Curții de Apel Ploiești, pronunțată în dosarul nr. 25/42/2013, s-a dispus reînnoirea autorizației inițiale pe o durată de încă 30 zile, până la 14.02.2013, ora 17.30, precum și autorizarea interceptării și înregistrării

convorbirilor, comunicărilor și a mesajelor tip SMS/MMS purtate de la postul telefonic utilizat de F.G. S.

Din coroborarea datelor cunoscute inițial cu aspectele rezultate în urma interceptării convorbirilor telefonice și a mesajelor tip SMS/MMS, respectiv cu aspectele rezultate ca urmare a înregistrărilor în mediu ambiantal și de imagini, se reține următoarea situație de fapt:

Inculpatul F.G.S., asociat și administrator în cadrul S.C. (...) S.R.L. sat (...), comuna (...), județul (...), cunoștea de la făptuitoarea B.R. (persoană care desfășoară activități de contabilitate la firma amintită) situația lui B.N.- fratele acesteia, încarcerat în Penitenciarul Ploiești, fost contabil în cadrul societății comerciale amintite, în sensul că executase fracția de pedeapsă pentru a putea beneficia de liberare condiționată și că se propusese de către comisia constituită în acest sens în cadrul locului de detenție respingerea liberării condiționate, stabilindu-se termen de reiterare data de 28,02,2013, dar că se putea adresa instanței de judecată.

Inculpatul F. G.S. a luat legătura cu magistratul P. P.A. din cadrul Tribunalului (...), care a lăsat să se creadă că are influență asupra judecătorului ce urma să soluționeze cauza având ca obiect cererea de liberare condiționată formulată de persoana privată de libertate B.N.

Pentru aceasta, magistratul P. P.A. a acceptat promisiunea primirii sumei de 3.000 lei de la F. G. S. pentru sine sau pentru judecătorul care urma să soluționeze cauza.

Din interceptarea convorbirilor telefonice purtate de persoanele implicate rezultă că jumătate din sumă urma să fie suportată de făptuitorul R.A. (asociat și administrator în cadrul S.C. (...) S.R.L. sat (...), comuna (...), județul (...), acesta cunoscând scopul ilicit în care urma să fie folosită suma de bani

Ulterior, judecătorul P.P.A. a contactat-o în mai multe rânduri pe Z. A.C. — judecătorul investit cu soluționarea cererii de liberare condiționată, pe care a încercat să o determine să pronunțe o hotărâre favorabilă lui B.N.

Intr-una din discuțiile purtate între aceștia - înregistrată audio/video în condițiile legii — P.P.A. a precizat că administratorul societății comerciale la care B. N. a fost contabil anterior încarcerării este dispus să dea pentru rezolvarea favorabilă a cererii suma de 2,000 lei. În condițiile în care magistratul judecător Z. A.C. a respins categoric primirea oricărui folos material în scopul admiterii cererii de liberare condiționată, inculpatul P.P.A. a insistat totuși ca aceasta să pronunțe o soluție favorabilă lui B. N. „din prietenie”.

Din declarația magistratului Z.A.C.- judecătorul care a avut spre soluționare cererea de liberare condiționată a lui B.N., rezultă că a fost căutată în mod insistent de către inculpatul P. P.A., care i-a solicitat să pronunțe o soluție de admitere a acestei cereri și chiar a afirmat: „spune ce dorești pentru tine”. Astfel, denunțătoarea a precizat că în ziua de 19.12.2012, în jurul orei 08,30, inculpatul P.P.A. a abordat-o din nou și i-a comunicat că B. N. a fost contabil la o societate comercială al cărei administrator este interesat să se admită cererea, întrucât are nevoie de el în vederea efectuării unor activități de contabilitate urgente. Totodată i-a comunicat că respectivul administrator de societate comercială este un prieten de-al lui, care l-a rugat să-l ajute în vederea obținerii unei hotărâri judecătorești favorabile. La data de 20.12.2012, în jurul orei

13,30, judecătorul P.P.A. și magistratul Z. A.C. au purtat o nouă discuție pe holul Tribunalului Prahova în legătură cu soluționarea favorabilă de către cea din urmă a cererii de liberare condiționată formulată de B.N., sens în care primul a făcut referire la suma de „douăzeci milioane”.

Prin hotărârea pronunțată la data de 27.12.2012 în dosarul nr. 39598/281/2012 al Judecătoriei Ploiești, magistratul Z.A.C. a respins cererea de liberare condiționată formulată de condamnatul B.N., fixând termen de reiterare 4 luni de la data rămânerii definitive. Împotriva acestei hotărâri, B.N. a formulat recurs, stabilindu-se termen de judecată la Tribunalul Prahova data de 30.01.2013.

Din exploatarea autorizațiilor de interceptare și înregistrare a convorbirilor telefonice a rezultat că din completul de recurs face parte și magistratul P.P.A., iar - deținutul B. N. a primit asigurări - prin intermediul surorii sale - de la inculpatul F.G.S., că situația sa juridică va fi rezolvată favorabil.

Prin decizia penală pronunțată la data de 30.01.2013 de Tribunalul Prahova în completul din care a făcut parte și P.P.A., a fost admis recursul declarat de B.N. în sensul casării în parte a hotărârii instanței de fond și reducerii termenului de reiterare a cererii de liberare condiționată la data stabilită inițial de Comisia din cadrul Penitenciarului Ploiești, respectiv 27.02.2013.

Situația de fapt expusă în cele ce preced este probată prin: proces verbal de sesizare din oficiu, denunțul și declarațiile magistratului Z. A.C.; fotocopii din dosarul nr. 39598/281/2012 al Judecătoriei Ploiești privind cererea de liberare condiționată formulată de persoana privată de libertate B.N.; procese - verbale de redare în formă scrisă a convorbirilor telefonice și discuțiilor purtate în mediu ambiental, interceptate și înregistrate autorizat; declarațiile făptuitorilor B.R., B. N., R.A.; declarațiile inculpaților P.P.A. și F.G.S..

Astfel, s-a apreciat, în acord cu materialul probator administrat că lăsarea inculpaților în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

Pericolul social concret rezultă din natura infracțiunii reținute în sarcina magistratului - infracțiune de corupție pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de la 2 la 12 ani, din gravitatea acesteia și rezonanța ei în comunitate.

Infracțiunea a fost comisă de inculpatul magistrat în exercitarea unei funcții publice deosebit de importante, care conferă prerogative de judecare a cauzelor penale. Faptele de corupție săvârșite de persoanele care profită de astfel de funcții sunt fapte extrem de grave, indiferent de valoarea obiectului infracțiunii și necesită o reacție fermă din partea autorităților, lipsa unei astfel de reacții conducând inevitabil la o rezonanță socială negativă în legătură cu modalitatea realizării actului de justiție.

Este de observat că inculpatul P.P. A., prin calitatea sa de judecător a adus o gravă vătămare relațiilor sociale care privesc încrederea în actul de justiție, moralitatea și integritatea de care trebuie să dea dovadă un magistrat. De asemenea, trebuie privită activitatea infracțională a inculpatului și în contextul mai larg al necesității combaterii corupției, iar în cadrul acestei activități deosebit de complexă, judecătorul trebuie să fie deasupra oricărei suspiciuni care i-ar afecta independența și imparțialitatea.

Fapta de corupție de care este acuzat inculpatul este de natură a afecta grav prestigiul justiției, ca instituție a statului responsabilă să aplice legea și să stabilească

adevărul într-o cauză, fiind de neconceput ca un magistrat să-și folosească atribuțiile funcției pentru a promova aparența că o persoană poate oferi foloase materiale necuvenite în scopul obținerii într-o procedură judiciară a soluției pe care și-o dorește.

Pericolul social rezultă și din modul în care inculpatul a acționat - insistând în solicitarea sa adresată altui coleg judecător, din lipsa de responsabilitate de care a dat dovadă, din scopul urmărit, respectiv obținerea unor foloase materiale necuvenite.

Lăsarea în libertate a magistratului P.P.A. ar putea constitui o încurajare pentru alte persoane din aceeași categorie profesională să comită astfel de infracțiuni și ar fi în măsură să provoace în rândul opiniei publice un sentiment de insecuritate și neîncredere în instituțiile statului, cu atât mai mult cu cât implicarea sa personală în cazul analizat s-a materializat în cele din urmă cu pronunțarea unei soluții favorabile pentru Bordeanu Niculae, de către completul de recurs al cărui președinte a fost.

Pe de altă parte și lăsarea în libertate a inculpatului F.G.S. prezintă pericol social concret pentru ordinea publică, în contextul în care acesta a fost cel care a inițiat activitatea infracțională, contactându-l pe inculpatul P.P. A., despre care cunoștea că ar putea influența judecătorul investit cu soluționarea cererii de liberare condiționată și căruia i-a promis că-i va da o sumă de bani în scopul pronunțării în final a unei soluții favorabile lui B.N.

De altfel, din materialul de urmărire penală administrat rezultă date că inculpatul F.G.S. ar mai fi procedat în același mod și cu alte ocazii în care același magistrat - judecător P.P.A. ar fi intervenit Injustiție pentru rezolvarea situației juridice a altor cunoscuți ai primului inculpat, în schimbul unor foloase necuvenite.

Este de menționat că, fiind audiați în cauză, inculpații au negat săvârșirea faptelor. Relevantă în acest sens este declarația inculpatului P.P.A. care a negat că ar fi purtat vreodată discuții cu magistratul Z. A.C. în sensul pronunțării de către aceasta a unei soluții favorabile lui B.N., aspect infirmat de probele administrate în cauză.

Săvârșirea unor infracțiuni de corupție într-un context în care lupta împotriva acestui fenomen constituie unul din elementele cheie în politica penală statală, urmărindu-se o modificare de mentalitate în rândul populației românești obișnuită într-o anumită măsură cu astfel de situații anormale, Impune cu necesitate intervenția cu adevărat punitivă a organelor judiciare în încercarea de surprindere a persoanelor care comit acest gen de infracțiuni, nefiind nici într-un caz recomandat ca faptelor probate să le fie minimalizat pericolul social.

Față de cele expuse, în temeiul art. 148 lit. f cod pr. penală și art. 149/1 cod pr. penală, solicită luarea față de inculpați a măsurii arestării preventive pentru o perioadă de 29 de zile, începând cu data de 01.02.2013 până la data de 01.03.2013.

Avocat M.Ș., pentru inculpatul P.P.A., solicită instanței a avea în vedere că a fost investită cu soluționarea unei propuneri de arestare, în condițiile în care pentru analizarea acestei propuneri și formarea convingerii se impune a se lua împotriva sa măsura arestării preventive trebuie avute în vedere trei aspecte esențiale și anume:

Dacă dispozițiile legale sunt îndeplinite, dacă probele administrate în cauză conduc la concluzia îndeplinirii dispozițiilor art. 143 cod pr. penală, în sensul că există indicii temeinice că inculpatul a comis presupusa infracțiune și dacă probatoriul

răspunde cerințelor legale și dacă cauza formează convingerea că actul juridic este unul corect și moral.

Se solicită de către parchet luarea măsurii arestării preventive a inculpatului P. P. A., reținându-se în sarcina sa că a intervenit pe lângă judecătoarea Z.A. pentru ca aceasta să pronunțe o soluție favorabilă în dosarul nr. (...) / 281 / 2012 al Judecătorei Ploiești, iar din actele materiale pe care organele de urmărire penală le-au administrat rezultă modul în care inculpatul a acționat și că fapta sa ar intra sub incidența art. 257 c.p.

Este adevărat că în conținutul infracțiunii de 257 c.p. legiuitorul a prevăzut – promisiunea, însă se pare că în speța de față organele de urmărire penală au încercat să administreze probe în sensul că inculpatul a acceptat promisiunea unei sume de bani pentru a interveni pe lângă judecătorul Z.

Însă, legalitatea probelor și modul în care acestea au fost administrate sunt puse sub semnul întrebării, iar această susținere a sa se bazează pe faptul că pe structura art. 257 cod penal dosarul trebuia să se bazeze, potrivit art. 221 cod pr. penală, pe declarația coinculpatului F.S. G., iar studiindu-se modalitatea în care dosarul a fost construit de către parchet, se poate aprecia că aceasta a fost una deosebită, câtă vreme din actele dosarului rezultă că la data de 14.12.2012 organele de urmărire penală s-au sesizat din oficiu cu privire la infracțiunea de trafic de influență pretins comisă de inculpatul P.P. A. și cumpărare de influență, pretins comisă de inculpatul F.G.S..

În actul de sesizare nu s-a făcut vreo remarcă cu privire la acțiunea inculpatului P. P. A., iar singura probă este aceea că la data de 18.12.2012, a existat o discuție între inculpatul P.P. A. și coinculpatul F.S. G. din care rezultă că ultimul i-ar fi promis, iar al doilea ar fi acceptat promisiunea lui F.S.G.

Însă, în opinia sa, de la ceea ce reprezintă promisiunea și până la ceea ce reprezintă acceptarea promisiunii este cale lungă, iar din punctul său de vedere această situație excede cadrului vizând acuzarea inculpatului.

Mai mult, la dosar nu există o declarație a celuilalt inculpat – F.G.S., iar urmărirea penală s-a sesizat din oficiu, la data de 14.12.2012 sau din partea numiților B.N. sau B. R.

Ca atare, apreciază că sub incidența dispozițiilor art. 221 cod pr. penală, această sesizare trebuie să fire reanalizată și în plus, la momentul la care s-a adus la cunoștință urmărirea penală, calitatea clientului său a fost aceea de învinuit, calitate care nu-și găsește corespondent în actele dosarului.

Sesizarea din 14.12.2012 nu-l vizează pe inculpatul P. P. A., iar așa cum a mai arătat, probele în accepțiunea urmăririi penale sunt denunțul și declarația judecătoarei Z. și interceptările convorbirilor telefonice.

Referitor la ultima probă invocată, respectiv interceptările convorbirilor telefonice, apreciază că inculpatul nu cunoaște conținutul acestora și chiar dacă, această situație este o carență a legii, el nu are posibilitatea de a se apăra.

Tot cu privire la probele existente la dosar, precizează că proba forte este denunțul judecătoarei Z.A. care s-a simțit ofensată de insistențele pe care judecătorul A.P. P. le-ar fi făcut asupra sa, însă această probă trebuie analizată în raport de celălalt probatoriu administrat și nu se poate da valență credibilă unei astfel de situații și mai mult decât atât nu se poate face o analiză a acestei probe fără ca și celelalte să fie administrate.

Față de conținutul declarației dată astăzi în instanță de către judecătorul P.P. A., apreciază că suntem departe de situația de fapt reținută în sarcina sa de organele de urmărire penală.

În altă ordine de idei, apreciază că la dosar nu există probe certe din care să rezulte că activitatea inculpatului P.P. A. a fost aceea de acceptare a vreunei sume de bani în schimbul influențării judecătoarei Z.A. și că reprezentarea sa a fost aceea de a avea unele discuții cu aceasta din urmă cu privire la cererea de liberare condiționată a numitului B.N., dar nicidecum de a o influența pe aceasta în vederea pronunțării unei soluții favorabile.

Este adevărat faptul că inculpatul P. a discutat cu celălalt coinculpat F. cu privire la cererea de liberare condiționată, însă nu s-a cerut, nu s-a acceptat și nici nu s-a promis vreo sumă de bani, iar din conținutul dosarului nu rezultă că ar exista probe în acest sens.

De asemenea, apreciază că veridicitatea denunțului nu poate fi considerată ca fiind una reală, câtă vreme atât denunțul, cât și interceptările telefonice nu se coroborează cu nici o altă probă existentă la dosar, iar dacă cele susținute în denunțul judecătoarei Z. se coroborau cu cele susținute de către cinculpatul F. S. G., se putea aprecia că aceste ar fi reale.

Potrivit art. 254 cod penal promisiunea să existe trebuie să fie concretizată în intervenția judecătorului respectiv.

În plus, față de împrejurarea că judecătoarea Z. A. a fost purtător de tehnică în vederea înregistrării discuțiilor purtate, apreciază că acțiunea acesteia a fost una provocatoare, situație care trebuie să ridice unele semne de întrebare.

Astfel, așa cum a mai arătat, la dosar nu există probe din care să rezulte că inculpatul P.P. A. ar fi acceptat să primească vreo sumă de bani de la coinculpat. Este adevărat ca în cadrul discuțiilor purtate de către coinculpatul F. acesta să-i fi pronunțat numele clientului său, însă atâta vreme cât nu există vreo declarație din care să rezulte că s-a acceptat suma de bani, nu poate fi reținută această situație.

Cu privire la reținerea dispozițiilor invocate de către parchet referitor la art. 148 lit. f cod pr. penală, susține că în ceea ce privește prima condiție nu se poate face discuții, însă în ceea ce privește cea de-a doua condiție privitoare la pericolul concret pentru ordinea publică, din punctul său de vedere aceasta nu este îndeplinită.

Măsura arestării preventive trebuie analizată concret, pe probe certe cu privire la pericolul ce l-ar reprezenta lăsarea inculpatului în stare de libertate și nicidecum de pericolul faptei reținute în sarcina acestuia.

În opinia sa, sunt multe situații în care măsura arestării preventive nu este unica măsură care ar putea fi luată, iar dispozițiile art. 136 cod pr. penală prevăd și alte posibilități care se pot lua împotriva unei persoane, care nu prezintă pericol concret, care nu a fost condamnat și care se bucură de prezumția de nevinovăție.

Consideră că față de situația inculpatului și declarația dată la acest moment, în care a arătat în detaliu elementele situației de fapt, apreciază că acesta poate fi cercetat și în stare de libertate.

În concluzie, solicită respingerea propunerii formulate de către parchet, nefiind îndeplinite cerințele legale pentru admiterea unei astfel de propuneri, iar dacă totuși se

va considera că împotriva inculpatului se impune a fi luată vreo măsură, aceasta să fie aceea a obligării de a nu părăsi localitatea, dându-i astfel posibilitatea judecătorului P. P. A. să demonstreze că ceea ce a făcut el este departe de cele reținute în sarcina sa de către parchet.

Avocat I.M., pentru inculpatul F.G.S., solicită respingerea propunerii de arestare preventivă, iar în situația în care se va considera că împotriva acestuia se impune a fi luată vreo măsură, aceea să fie obligarea de a nu părăsi localitatea sau țara.

Solicită astfel, având în vedere că inculpatul nu va zădărnici aflarea adevărului prin influențarea părților și pe lângă această situație să se aibă în vedere circumstanțele sale personale, respectiv acelea că nu are antecedente penale, deține o societate comercială, are o familie încheată.

În faza urmăririi penale inculpatul F. a dat o declarație amplă în care nu neagă că-l cunoaște pe inculpatul P. de mai mult de 10 ani, nu neagă că s-a interesat la acesta cu privire la o cerere de liberare condiționată formulată de o persoană pe nume B.N., declarație care nu intră în contradicție cu probele dosarului.

La dosar există o serie de interceptări telefonice, însă solicită instanței a verifica dacă din conținutul acestora se face vorbire de vreo infracțiune, iar dacă influența ar fi existat, este surprinzător cum anume, în calea de atac a recursului, judecătorul P., membru al completului de judecată a admis doar în parte cererea petentului B.N.

În plus, solicită instanței să aibă în vedere că, raportându-ne la probele administrate în cauză nu se poate dovedi infracțiunea reținută în sarcina clientului său.

Este adevărat faptul că inculpatul F.S.G., dată fiind situația sa cu sora numitului B.N. a înțeles să afirme în mod gratuit că se va implica în această activitate întreprinsă cu privire la liberarea condiționată a numitului B.N.

Ca atare, apreciază că instanța de judecată trebuie să analizeze solicitarea în raport de circumstanțele reale ale comiterii faptei, în raport de circumstanțele personale ale inculpatului și dacă măsura arestării preventive poate să-și îndeplinească scopul.

Mai mult, apreciază susținerea reprezentantului Ministerului Public, în sensul că inculpatul F. a mai procedat în același mod, bucurându-se de ajutorul inculpatului P.A., este una gratuită și nesusținută și nu o găsește ca pe o concluzie susținută.

Evident că instanța este ținută să analizeze în detaliu activitatea infracțională, însă în opinia sa circumstanțele reale și personale ale inculpatului sunt suficiente pentru a se lua măsura prevăzută de art. 145/1 C.pr.penală, fără a transforma arestarea preventivă într-o sancțiune penală.

Solicită ca instanța să se raporteze la fiecare probă în parte, deoarece nu se face dovada activității descrisă în referatul de arestare și totodată, nu se face dovada în ce privește cea de-a doua condiție prev. de art. 148 lit. f C.pr.penală, respectiv pericolul pentru ordinea publică pe care în prezintă lăsarea inculpatului în libertate.

Doar faptul că organele judiciare nu ar riposta prin emiterea mandatului de arestare preventivă nu este suficient pentru societate în ansamblu, fiind necesar să fie întrunite toate condițiile prevăzute de lege, sens în care solicită instanței a se dispune respingerea propunerii de arestare preventivă sau luarea față de acesta a măsurii de a nu părăsi țara, conform art. 149/11, art. 146/9, art. 136 și art. 145/1 C.pr.penală.

Inculpatul P.P.A., având ultimul cuvânt, arată că nici un moment nu a avut intenția de a influența magistratul respectiv, nu a pretins și nu a primit nicio sumă de bani. Consideră că se află într-o situație delicată față de cei 20 de ani de magistratură și că nu constituie un pericol concret pentru ordinea publică, nu ar încerca să influențeze bunul mers al procesului.

În final, consideră că nu sunt probe care să ateste vinovăția sa și solicită respingerea propunerii de arestare preventivă.

Inculpatul F.S.G., având ultimul cuvânt, arată că nu este un pericol pentru ordinea publică, nu a avut niciodată vreo altă abatere și consideră că trebuie privat de libertate.

CURTEA:

Asupra propunerii de arestare preventivă de față, reține următoarele:

Prin propunerea adresată Curții de Apel Ploiești, la data de 31.01.2013, orele 21,55 de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, în conformitate cu disp. art. 148 alin. 1 lit. „f” C.p.p., art. 149 C.p.p. și art. 149/1 și urm. C.p.p., se solicită luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul P.P.A., judecător în cadrul Tribunalului (...), fiul lui (...) și (...), născut la data de (...) în mun. (...), jud. (...), domiciliat în orașul (...), strada (...), nr(...), jud. (...), CNP (...) și față de inculpatul F.G.S., persoană fără calitate specială, fiul lui (...) și (...), născut la data de (...) în mun. (...), județul (...), domiciliat în mun. (...), strada (...), județul (...), CNP (...), pe o perioadă de 29 zile, cu începere de la data de 01.02.2013, până la data de 01.03.2013, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 257 alin. 1 Cp. rap. la art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000, respectiv cumpărare de influență, prev. de art. 6/1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

Se arată că, prin rezoluția nr. 212/P/2012 din data de 31.01.2013, ora 09.00, s-a dispus începerea urmăririi penale față de P.P.A.sub aspectul comiterii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 alin. 1 Cp. rap. la art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000, precum și față de F.G.S., pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6/1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, iar în baza ordonanței cu același număr din aceeași dată s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de aceștia și ulterior reținerea lor pe o durată de 24 ore cu începere de la ora 18.45 (inculpat P.P. A.) respectiv 19.00 (inculpat F.G.S.).

S-a reținut în cuprinsul propunerii de arestare preventivă că, inculpatul P.P. A., în calitate de magistrat - judecător în cadrul Tribunalului (...), în cursul lunii decembrie 2012, a acceptat promisiunea primirii sumei de 3.000 lei de la inculpatul F.G.S., pentru sine sau pentru altul, lăsând să se creadă că are influență pe lângă magistratul - judecător Z.A.C., din cadrul Judecătoriei (...), care avea spre judecare dosarul cu nr. 39598/281/2012, privind cererea de liberare condiționată formulată de B. N. (fost contabil la firma administrată de F.G.S.), încarcerat în Penitenciarul (...), cu termen de judecată la data de 27.12.2012, în scopul pronunțării unei soluții favorabile.

Inițial, la data de 14.12.2012, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea de către P.P.A.- judecător în cadrul Tribunalului (...), B.N. - deținut în Penitenciarul Ploiești și B.R., a infracțiunilor de trafic de influență, respectiv cumpărare de influență, constând în aceea că, în cursul lunii decembrie 2012, B.N. i-ar fi remis o sumă de bani prin intermediul surorii sale, B.R., magistratului P.P.A.- judecător în cadrul Tribunalului (...), care a lăsat să se creadă că are influență asupra judecătorului ce urma să soluționeze cererea sa de liberare condiționată, pentru a obține o soluție favorabilă.

Dosarul a fost înregistrat la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești sub nr. 212/P/2012.

În concret, prin cererea adresată de către B.R. Judecătoriei(...) la data de 03.12.2012, s-a solicitat liberarea condiționată a lui B.N., în contextul în care comisia constituită în acest sens la nivelul locului de detenție a propus respingerea liberării condiționate, fiind fixat termen pentru reanalizarea situației deținutului la data de 28.02.2013.

În ziua de 18.12.2012, Z. A. C., judecător în cadrul Judecătoriei Ploiești, a formulat un denunț prin care a sesizat că în perioada 13.12.2012 - 18.12.2012 magistratul P.P.A. a căutat-o în repetate rânduri, solicitându-i să admită cererea de liberare condiționată formulată de B.N. (deținut în Penitenciarul Ploiești). Totodată, din cuprinsul denunțului rezultă că magistratul P.P.A. a întrebat-o pe denunțătoarea Z. A. C. dacă dorește "ceva" în schimbul admiterii cererii. Sesizarea a fost înregistrată la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești cu nr. 216/P/2012. Prin rezoluția din data de 19.12.2012 s-a dispus conexarea dosarului cu nr. 216/P/2012 la dosarul nr. 212/P/2012.

În aceste împrejurări, s-a apreciat de către procurorul de caz că se impunea, pentru aflarea adevărului și strângerea de probe în vederea stabilirii situației de fapt și (identificării tuturor participanților la activitatea infracțională, interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice și a mesajelor tip SMS/MMS, respectiv înregistrarea audio/video a discuțiilor purtate între persoanele implicate sau între acestea și alte persoane care puteau avea legătură cu cauza.

Data fiind urgența acestor activități, întrucât întârzierea obținerii autorizării prevăzute în condițiile art. 91/1 alin. 1, 2 și 8 C.p.p. și art. 91 C.p.p. și art. 91/1 C.p.p., ar fi adus grave prejudicii activității de urmărire penală, existând riscul de întârziere a cercetărilor, s-a apreciat că în cauză se impunea autorizarea cu titlu provizoriu, sens în care s-a emis ordonanța motivată, înregistrată cu nr. 212/P/2012 din data de 18.11.2012, orele 17,30, a cărei durată a expirat la data de 20.12.2012, ora 17,30. Prin încheierea nr. 6 din data de 20.12.2012 a Curții de Apel Ploiești pronunțată în dosarul nr. 1034/42/2012, s-a confirmat ordonanța menționată, s-a dispus prelungirea autorizării interceptării și înregistrării convorbirilor și comunicațiilor telefonice și a mesajelor tip SMS/MMS, purtate de la posturile telefonice utilizate de persoanele cercetate, înregistrării imaginilor și convorbirilor, cu mijloace tehnice speciale, în mediu ambiental, realizate în cadrul întâlnirilor ce urmau să aibă loc între acestea și orice alte persoane care ar fi putut avea legătură cu cauza, până la împlinirea duratei de 30 de zile, măsura expirând la data de 16.01.2013, ora 17,30.

Ulterior, prin încheierea nr. 2 din 15.01.2013 a Curții de Apel Ploiești, pronunțată în dosarul nr. 25/42/2013, s-a dispus reînnoirea autorizației inițiale pe o durată de încă 30 zile, până la 14.02.2013, ora 17.30, precum și autorizarea interceptării și înregistrării convorbirilor, comunicărilor și a mesajelor tip SMS/MMS purtate de la postul telefonic utilizat de F.G.S..

Din coroborarea datelor cunoscute inițial cu aspectele rezultate în urma interceptării convorbirilor telefonice și a mesajelor tip SMS/MMS, respectiv cu aspectele rezultate ca urmare a înregistrărilor în mediu ambiental și de imagini, se reține următoarea situație de fapt:

Inculpatul F.G.S., asociat și administrator în cadrul S.C.(...) S.R.L. sat (...), comuna (...), județul (...), cunoștea de la făptuitoarea B.R. (persoană care desfășoară activități de contabilitate la firma amintită) situația lui B.N. - fratele acesteia, încarcerat în Penitenciarul (...), fost contabil în cadrul societății comerciale amintite, în sensul că executase fracția de pedeapsă pentru a putea beneficia de liberare condiționată și că se propusese de către comisia constituită în acest sens în cadrul locului de detenție respingerea liberării condiționate, stabilindu-se termen de reiterare data de 28,02,2013, dar că se putea adresa instanței de judecată.

Inculpatul F.G.S. a luat legătura cu magistratul P.P.A.din cadrul Tribunalului (...), care a lăsat să se creadă că are influență asupra judecătorului ce urma să soluționeze cauza având ca obiect cererea de liberare condiționată formulată de persoana privată de libertate B.N.

Pentru aceasta, magistratul P.P.A.a acceptat promisiunea primirii sumei de 3.000 lei de la F.G.S. pentru sine sau pentru judecătorul care urma să soluționeze cauza.

Din interceptarea convorbirilor telefonice purtate de persoanele implicate rezultă că jumătate din sumă urma să fie suportată de făptuitorul R.A. (asociat și administrator în cadrul S.C. (...) S.R.L. sat (...), comuna (...), județul (...), acesta cunoscând scopul ilicit în care urma să fie folosită suma de bani

Ulterior, judecătorul P.P.A. a contactat-o în mai multe rânduri pe Z.A.C. — judecătorul investit cu soluționarea cererii de liberare condiționată, pe care a încercat să o determine să pronunțe o hotărâre favorabilă lui B.N.

Intr-una din discuțiile purtate între aceștia - înregistrată audio/video în condițiile legii - P.P.A.a precizat că administratorul societății comerciale la care B.N. a fost contabil anterior încarcerării este dispus să dea pentru rezolvarea favorabilă a cererii suma de 2,000 lei. în condițiile în care magistratul judecător Z.A.C. a respins categoric primirea oricărui folos material în scopul admiterii cererii de liberare condiționată, inculpatul P.P.A.a insistat totuși ca aceasta să pronunțe o soluție favorabilă lui B. N. „din prietenie”.

Din declarația magistratului Z.A.C. - judecătorul care a avut spre soluționare cererea de liberare condiționată a lui B.N., rezultă că a fost căutată în mod insistent de către inculpatul P.P.A., care i-a solicitat să pronunțe o soluție de admitere a acestei cereri și chiar a afirmat: „spune ce dorești pentru tine”. Astfel, denunțătoarea a precizat că în ziua de 19.12.2012, în jurul orei 08,30, inculpatul P.P.A.a abordat-o din nou și i-a comunicat că B.N. a fost contabil la o societate comercială al cărei administrator este interesat să se admită cererea, întrucât are nevoie de el în vederea efectuării unor

activități de contabilitate urgente. Totodată i-a comunicat că respectivul administrator al societate comerciale este un prieten de-al lui, care l-a rugat să-l ajute în vederea obținerii unei hotărâri judecătorești favorabile. La data de 20.12.2012, în jurul orei 13,30, judecătorul P.P.A. și magistratul Z.A.C. au purtat o nouă discuție pe holul Tribunalului (...) în legătură cu soluționarea favorabilă de către cea din urmă a cererii de liberare condiționată formulată de B.N., sens în care primul a făcut referire la suma de „douăzeci milioane”.

Prin hotărârea pronunțată la data de 27.12.2012 în dosarul nr. 39598/281/2012 al Judecătoriei (...), magistratul Z. A.C. a respins cererea de liberare condiționată formulată de condamnatul B.N., fixând termen de reiterare 4 luni de la data rămânerii definitive. Împotriva acestei hotărâri, B.N. a formulat recurs, stabilindu-se termen de judecată la Tribunalul (...) data de 30.01.2013.

Din exploatarea autorizațiilor de interceptare și înregistrare a convorbirilor telefonice a rezultat că din completul de recurs face parte și magistratul P.P. A., iar - deținutul B. N. a primit asigurări - prin intermediul surorii sale - de la inculpatul F.G.S., că situația sa juridică va fi rezolvată favorabil.

Prin decizia penală pronunțată la data de 30.01.2013 de Tribunalul (...) în completul din care a făcut parte și P.P.A., a fost admis recursul declarat de B. N. în sensul casării în parte a hotărârii instanței de fond și reducerii termenului de reiterare a cererii de liberare condiționată la data stabilită inițial de Comisia din cadrul Penitenciarului (...), respectiv 27.02.2013.

S-a învederat că, situația de fapt expusă în cele ce preced este probată prin: proces verbal de sesizare din oficiu; denunțul și declarațiile magistratului Z.A.C.; fotocopii din dosarul nr. 39598/281/2012 al Judecătoriei (...) privind cererea de liberare condiționată formulată de persoana privată de libertate B. N.; procese - verbale de redare în formă scrisă a convorbirilor telefonice și discuțiilor purtate în mediu ambiental, interceptate și înregistrate autorizat; declarațiile făptuitorilor B.R., B.N., R.A.; declarațiile inculpaților P.P.A. și F.G.S..

Astfel, s-a apreciat, în acord cu materialul probator administrat că lăsarea inculpaților în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

Din acest punct de vedere, s-a arătat că pericolul social concret rezultă din natura infracțiunii reținute în sarcina magistratului - infracțiune de corupție pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de la 2 la 12 ani, din gravitatea acesteia și rezonanța ei în comunitate.

Infracțiunea a fost comisă de inculpatul magistrat în exercitarea unei funcții publice deosebit de importante, care conferă prerogative de judecare a cauzelor penale. Faptele de corupție săvârșite de persoanele care profită de astfel de funcții sunt fapte extrem de grave, indiferent de valoarea obiectului infracțiunii și necesită o reacție fermă din partea autorităților, lipsa unei astfel de reacții conducând inevitabil la o rezonanță socială negativă în legătură cu modalitatea realizării actului de justiție.

În același sens s-a mai argumentat că, inculpatul P.P.A., prin calitatea sa de judecător a adus o gravă vătămare relațiilor sociale care privesc încrederea în actul de justiție, moralitatea și integritatea de care trebuie să dea dovadă un magistrat. De asemenea, trebuie privită activitatea infracțională a inculpatului și în contextul mai larg

al necesității combaterii corupției, iar în cadrul acestei activități deosebit de complexă, judecătorul trebuie să fie deasupra oricărei suspiciuni care i-ar afecta independența și imparțialitatea.

Fapta de corupție de care este acuzat inculpatul este de natură a afecta grav prestigiul justiției, ca instituție a statului responsabilă să aplice legea și să stabilească adevărul într-o cauză, fiind de neconceput ca un magistrat să-și folosească atribuțiile funcției pentru a promova aparența că o persoană poate oferi foloase materiale necuvenite în scopul obținerii într-o procedură judiciară a soluției pe care și-o dorește.

S-a mai invocat și împrejurarea că, pericolul social rezultă și din modul în care inculpatul a acționat - insistând în solicitarea sa adresată altui coleg judecător, din lipsa de responsabilitate de care a dat dovadă, din scopul urmărit, respectiv obținerea unor foloase materiale necuvenite.

Se apreciază în cuprinsul propunerii de arestare preventivă că, lăsarea în libertate a magistratului P.P.A. ar putea constitui o încurajare pentru alte persoane din aceeași categorie profesională să comită astfel de infracțiuni și ar fi în măsură să provoace în rândul opiniei publice un sentiment de insecuritate și neîncredere în instituțiile statului, cu atât mai mult cu cât implicarea sa personală în cazul analizat s-a materializat în cele din urmă cu pronunțarea unei soluții favorabile pentru B. N., de către completul de recurs al cărui președinte a fost.

De asemenea, se mai susține că și lăsarea în libertate a inculpatului F.G.S. prezintă pericol social concret pentru ordinea publică, în contextul în care acesta a fost cel care a inițiat activitatea infracțională, contactându-l pe inculpatul P.P.A., despre care cunoștea că ar putea influența judecătorul investit cu soluționarea cererii de liberare condiționată și căruia i-a promis că-i va da o sumă de bani în scopul pronunțării în final a unei soluții favorabile lui B.N.

În cursul soluționării propunerii de arestare preventivă, inculpatul F.G.S. a arătat că înțelege să se prevaleze de dreptul de a nu da declarații, iar inculpatul P.P.A. a arătat că nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunii, susținând că nu a solicitat, nu a primit și nu a promis, nicio sumă de bani și nici alte bunuri de la nicio persoană, limitându-se doar la a purta discuții în cadrul a două sau trei întâlniri cu judecătorul Z.A.C., discuții, în cadrul cărora i-a solicitat acesteia să acționeze în mod legal.

A fost atașat dosarul de urmărire penală nr.212/P/2013 al direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești.

Examinând prezenta propunere, prin prisma disp. art.143 lit.f c.pr.penală și disp. art.5 paragraful 1 lit.c al Convenției Europene a Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale, Curtea reține următoarele:

Prin rezoluția nr. 212/P/2012 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupți - Serviciul Teritorial Ploiești în data de 31.01.2013, ora 09.00, s-a dispus începerea urmăririi penale față de P.P.A.sub aspectul comiterii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 alin. 1 Cp. rap. la art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000, precum și față de F.G.S., pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6/1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, iar în baza ordonanței cu același număr din aceeași dată s-a dispus punerea în mișcare a

acțiunii penale față de aceștia și ulterior reținerea lor pe o durată de 24 ore cu începere de la ora 18.45 (inculpat P.P.A.) respectiv 19.00 (inculpat F.G.S.).

S-a reținut în cuprinsul ordonanței că sunt probe privind săvârșirea de către inculpatul P.P. A., magistrat judecător în cadrul Tribunalul (...), a infracțiunii de trafic de influență, prev. de art.257 alin.1 c.penal, rap. la art.7 alin.3 din Legea 78/2000, infracțiune pedepsită cu închisoarea de la 2- 12 ani, constând în aceea că în calitate susmenționată, în cursul lunii decembrie 2012 a acceptat promisiunea primirii sumei de 3000 lei de la F.G.S., persoană fără calitate specială, pentru sine sau pentru altul, lăsând să se creadă că are influență pe lângă magistratul judecător Z. A. C. din cadrul judecătoriei Ploiești care avea spre judecare dosarul nr.39598/281/2012, având ca obiect cererea de liberare condiționată formulată de B.N. (fost contabil la firma administrată de F.G.S.), încarcerat în Penitenciarul Ploiești, cu termen de judecată la data de 27.12.2012, în scopul pronunțării unei soluții favorabile.

În ceea ce-l privește pe inculpatul F.G.S. s-a reținut în sarcina sa comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6/1 alin.1 din Legea 78/2000, faptă pedepsită cu închisoarea de la 2-10 ani, constând în aceea că în cursul lunii decembrie 2012 i-a promis magistratului judecător P.P.A.din cadrul Tribunalului Prahova suma de 3000 lei pentru a interveni la magistratul judecător Z.A.C. din cadrul judecătoriei (...), pe lângă care a lăsat să se creadă că are influență, și căreia îi fusese repartizat spre soluționare dosarul având ca obiect cererea de liberare condiționată formulată de numitul B.N. fost contabil la societatea administrată de către inculpatul F., în scopul adoptării unei soluții favorabile.

Data fiind calitatea unuia dintre subiecții activi ai infracțiunii în legătură cu care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, prin hotărârile nr. 95 și 96 din 31 ianuarie 2013 adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii – secția pentru judecători, a fost încuviințată luarea măsurii preventive a reținerii și respectiv a măsurii arestării preventive a inculpatului P.P.A., judecător în cadrul Tribunalului Prahova.

Verificând materialul probator administrat în cursul urmăririi penale, Curtea constată că propunerea se întemeiază pe disp. art.148 alin.1 lit.f c.pr.penală, potrivit căruia „măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art.143 C.pr.penală, iar inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani, și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică”.

În legătură cu întrunirea condițiilor prevăzute de art.143 c.pr.penală, Curtea reține că potrivit acestui text de lege, măsura arestării poate fi dispusă în situația în care sunt probe sau indicii temeinice privind săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, astfel cum rezultă din înțelesul art.68/1 c.pr.penală, potrivit căruia sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală a săvârșit fapta.

Aceste dispoziții legale au fost interpretate prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în sensul că, „plauzibilitatea” bănuielilor pe care trebuie să se întemeieze o arestare constituie un element esențial al protecției oferite de art. 5

paragraful 1 lit. c al Convenției, împotriva privărilor arbitrare de libertate, iar ceea ce poate trece drept plauzibil depinde de ansamblul circumstanțelor cauzei (a se vedea cauza O'Hara contra Regatului Unit- hotărârea din 16 octombrie 2001 și cauza Murray contra Regatului Unit - hotărârea din 28.0ct. 1994).

În legătură cu acest aspect, s-a apreciat asupra caracterului plauzibil al bănuielii, în sensul că acesta presupune existența unor fapte sau informații apte să convingă un observator obiectiv că este posibil ca persoana în cauză să fi săvârșit infracțiunea (cauza Calleja contra Maltei – hotărârea din 7 aprilie 2005 și cauza Varga contra României – hotărârea din 11 martie 2008).

Făcând o examinare a acestor aspecte la situația de fapt dedusă judecării, curtea constată că într-adevăr la data de 18.12.2012 a fost înregistrat la Direcția Națională anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, denunțul formulat de Z.A.C., judecător în cadrul Secției Penale a Judecătoriei Ploiești care a învederat că a fost contactată la 13.12.2012 de inculpatul P.P.A. din cadrul Tribunalului Prahova care i-a solicitat să admită o cerere de eliberare condiționată formulată de petentul B. N., cu termen de soluționare la 27.12.2012.

S-a mai susținut că în perioada 13.12 – 18.12.2012 inculpatul P.P.A. a încercat să o contacteze de mai multe ori și când a discutat cu acesta a insistat pentru a da o soluție favorabilă în cauză, iar la 18.12.2012 a fost din nou contactată de acesta, solicitându-i-se să spună „ce dorește pentru ea” pentru a da soluția cerută, respectiv aceea a admiterii cererii de liberare condiționată.

În cauză a fost emisă, urmare acestui denunț, ordonanța din 18.12.2012 privind interceptarea, cu titlu provizoriu, precum și înregistrarea convorbirilor și comunicațiilor telefonice și a mesajelor tip SMS, MMS, respectiv înregistrarea imaginilor și convorbirilor cu mijloace tehnice speciale, în mediul ambiental, ordonanță care a fost confirmată prin încheierea nr. 6 din 20.12.2012 a Curții de Apel Ploiești, dispunându-se autorizarea pe mai departe a acestor interceptări și înregistrări de convorbiri, comunicații și mesaje, pe o perioadă de 28 zile, începând cu 20 decembrie 2012.

Punându-se în executare aceste ordonanțe și autorizații, s-a stabilit că într-adevăr, la 19 decembrie 2012, între orele 8,30 – 8,35, între inculpații P.P.A. și Z.A.C. a avut loc o discuție referitoare la soluționarea acestei cauze având ca obiect cerere de liberare condiționată, iar din procesul verbal conținând redarea în formă scrisă a dialogului ambiental purtat la această dată, în intervalul orar menționat, reiese că discuția a fost centrată pe împrejurări legate de situația condamnatului, fără ca în cuprinsul acestei discuții să se facă vorbire despre primirea ori pretinderea de bani ori de alte foloase, ori acceptarea de promisiuni în acest sens.

De altfel, audiat fiind de către instanță, inculpatul P.P.A. nu a negat existența acestor convorbiri, afirmând că acestea s-au limitat la cerințele unor acțiuni în limitele legii din partea denunțătoarei.

Dialogul purtat evidențiază (filele 23-24 dosar urmărire penală) că inculpatul P.P.A. i-a spus denunțătoarei „Mă, a venit șeful lui care e prietenul meu și uite: „Am și eu pe nenorocitu' ăsta, e în pușcărie. Acum vreau să-l eliberez. Și eu am nevoie de el în perioada asta.”, d-aia a venit să mă roage. M-ai înțeles ? Nu alte chestii, nu alte nenorociri! Dacă ți se pare ceva, că e complicat sau nu merge, sau ceva

Z.A.C. : Nu! N-am zis ... n-am zis.

P.P.A.: Măi nu!, că nu vreau să, să ... (neinteligibil)

Z.A.C. : Da, îmi dau s...! Cum? Că ce ...?

P.P. A.: Nu! Nu vreau să fie nici un fel de probleme, nu vreau să te Dacă crezi că nu merge sau ... eu am crezut că comisia a dat aprobare, adică i-a spus că poate fi eliberat și, normal, că ajunge la voi ... eu știu că voi,ăștia, le respingeți așa „sine die”, voi le respingeți pe toate.

Z.A.C.: Da! E ... (neinteligibil).

P.P. A.: Pe urmă aicea, tre” să muncim noi să vi le facem deci, dacă comisia spune „da” și voi spuneți tot „nu” ... păi, eu dacă și la a doua ... și la doua analiză spuneți tot nu, noi o să plecăm. O să veniți voi și se va încheia ceva, care va fi

Z.A.C.: Punctul meu de ... E ...! Acum hai, să nu analizăm pe secții, așa! Că știu părerea Tribunalului. Ă ...

P. P. A.: Da! Nu! Deci, nu! Deci, nu! Voi faceți ... Deci ... Deci, dacă ... eu ți-am zis așa ...

Z.A.C.: E important pentru tine!

P.P. A.: Deci, eu te-am întrebat pe tine așa, de-aia am zis ... te rog să te uiți în dosar ... dacă comisia a spus „da”, nu-i mai da „nu”!

Z.A.C.: Am înțeles!

Tot în cadrul acestui dialog, după ce inculpatul P.P.A.afirmă că nu știe mai multe amănunte în legătură cu situația condamnatului respectiv, ci doar „știu de la șeful lui, care m-a rugat”, după care inculpatul arată „de unde naiba să știu eu mai multe? Țin eu dosarul vostru sau ceva ... (neinteligibil) De-aia ți-am zis eu, uită-te tu pe el și vezi ce spune comisia, ce spune el și dacă se poate sau nu se poate! Este colegial, nu alte chestii, nu vreau doamne ferește, că ... și așa mai am câteva luni ... pensionare. M-am prostit? N-am făcut în viața mea ... Le fac acum? Deci, m-ai înțeles, care e treaba? Și spune-mi și mie ...dacă nu se poate, treaba lui! Îl respinge și recursul, stă până în februarie și asta e ... (neinteligibil).

În ziua următoare în 20.12.2012, în cadrul Tribunalului Prahova a avut loc, în intervalul orar 13,43 – 13,53, o altă convorbire între inculpatul P.P.A.și denunțătoarea Z. A.C. (filele 67 – 75 dosar urmărire penală), în cadrul căreia s-au discutat aspecte legate de soluționarea cauzei respective, discuție în cadrul căreia la un moment dat inculpatul P.P.A.face următoarele afirmații „ deci, înțelege că ăsta nu e un tip bogat. ăsta... deci, îmi dă șeful lui pentru el, înțelegi? Ca să ți-o spun deci, îl ia, înțelegi, și mi-a zis: „Domnule” ... zice: „Ai douăzeci de milioane! N-am mai mult nici eu acum, că sunt, na!” Dacă vrei așa îmi spui!

Într-adevăr, acesta este pasajul din convorbirea celor doi în cadrul căruia se face referire la această sumă de bani, însă, curtea apreciază că această referire trebuie privită prin prisma ansamblului convorbirii purtate în acea împrejurare, care în momentele imediat următoare a decurs de această manieră:

Z.A.C.: Eu ... eu pentru mine nu vreau!

P.P.A.: Nu! Nici pentru mine! Nu, nu, nu! Nu, nu,nu! Nu, nu, nu!

Z.A.C.: Gândește ...tu rezolvă-ți treaba ta, dar eu pentru mine, nu vreau nimic, că nu ...!

P.P.A.: Nu! Dacă ... Nu! Mai bine nu-ți spuneam! Deci, nu!

Z.A.C.: Deci, ascultă-mă! Eu ... pentru mine, nu mă interesează nimic!

P.P.A.: Atunci ...

Z.A.C.: Tu ești colegul meu, te cunosc de-atâta timp și am venit pentru că m-ai ...m-ai rugat să discutăm ...

P. P. A.: Deci, deci, hai să-ți spun ceva!

Z. A. C.: Dacă ...

P. P. A.: Ascultă-mă!

Z. A. C.: Treaba ta!

P. P. A.: Dacă tu ... mă, nu, că nici eu ... tu ai ... (neinteligibil) treaba asta ... (neinteligibil) oferă! I-am spus: „bă, eu nu vreau nimic, stai cuminte!” ... (neinteligibil) dacă tu îi spui nimic și eu îi spun: „bă, nimic, se poate bine, nu se poate, bine”. Înțelegi? D-aia ți-am și zis, că eu nu ... băi! Deci, eu nu vreau să iau nimic de nicăieri, că nu vreau să am probleme, ai înțeles? ...

Tot în cadrul acestei întâlniri, dialogul purtat continuă astfel:

Z. A. C.: deci, eu, eu nu vreau nimic! Tu gândește pentru tine!

P.P. A.: Eu pentru mine n-am nicio treabă! Deci, eu nu vreau nimic. Nici eu. Eu vreau ... Am vrut să-l ajut pe omul ăsta! Că-l cunosc ... (neinteligibil). ... „Dacă e, dă-mi bani!” Zic: „bă, tu ești tâmpit!” Zic: „nu veni la mine, că eu ...”, vorbesc deschis cu el, eu îl cunosc de 15 ani, 16 ani. „bă, nu veni la mine să-mi spui treaba cu ăsta”. Zic: „dar eu mă interesez dacă trebuie să mai treacă ... Deci, eu, eu, dacă ... tu ești ... (neinteligibil) ... și eu tot fac”. Iar eu dacă e ... (neinteligibil) ... dacă, dacă ar fi să iau ceva, eu aș lua numai pentru tine. Nu am nevoie de nimic!

Z. A. C.: Păi, și ți se pare că eu am nevoie de ceva?

P. P. A.: Nu! Da' eu ți-am zis așa, mă, ce naiba mă?

Z. A. C.: Nu, deci, hai, să, s-o lă ...

P. P. A.: Da, da!

Z. A. C.: Deci, eu clar, nu vreau nimic, nu-mi trebuie nimic! Tu vorb... e treaba ta ce faci, nu mă privește!

P. P. A.: Nu, Doamne ferește, nu! N-am nici eu nicio treabă! Deci, dacă tu poți să-l ajuți, să-l ajutăm așa ... (neinteligibil) și eu vroiam ... pot să te ajut tot așa, fără nici un fel de, de obligații, te ajut, dar nu ... eu pentru mine nu pun mâna pe nimic, crede-mă! Nu am nevoie! Ai înțeles?

În fine, dialogul decurge în continuare de maniera amintită mai sus, Curtea apreciind că, ansamblul înregistrărilor ambientale, legal interceptate și autorizate (a căror legalitate nu a fost contestată de altfel, de către inculpați), pune în evidență repetate negări ale inculpatului P.P. A., în cadrul dialogului, astfel cum acesta este relevat mai sus, ceea ce constituie, în opinia curții, un dubiu suficient de serios în legătură cu acceptarea promisiunii primirii acestei sume de bani, în schimbul influenței pe care acesta a exercitat-o asupra magistratului judecător Z. A. C.

Or, în cadrul infracțiunii prev. de art. 257 cod penal, elementul material constă în „primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase, ori acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul”.

Derulându-se în modul expus mai sus dialogul între cei doi, nu prezintă, în op. curții, indiciile suficient de temeinice ale săvârșirii elementului material în forma acceptării de promisiuni ale primirii unei sume de bani, atâta timp cât, inculpatul P. P. A. neagă în repetate rânduri că nu îl interesează și nu dorește primirea vreunei sume de bani.

În această ordine de idei, curtea apreciază că, chiar în condițiile calității speciale a unuia dintre subiecții activi ai infracțiunii de trafic de influență, semnificația dialogului purtat între acesta (inculpatul P. P. A.) și denunțatoarea, nu poate fi oglindită în singura propoziție referitoare la suma de „ douăzeci milioane ” fără a se analiza cronologia desfășurării dialogului, neputându-se ignora, în opinia curții, faptul că acest inculpat rostește multiple negări referitoare la acceptarea promisiunii unor sume de bani, insistând că „ eu nu vreau nimic, mie nu-mi trebuie nimic, eu nu am nevoie de nimic etc”.

Pe de altă parte, ansamblul mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale nu a putut pune în evidență existența unei înțelegeri între cei doi inculpați, în legătură cu primirea, pretinderea ori acceptarea de promisiuni vizând sume de bani, în scopul obținerii unei soluții favorabile în cauza având ca obiect soluționarea cererii de punere în libertate condiționată.

Astfel, audiat fiind în cursul urmăririi penale, inculpatul F.G.S. a arătat că, urmare insistenței surorii condamnatului, numita B.R., i-a precizat acesteia că a discutat cu inculpatul P., cu toate că în realitate, după discuția inițială ce abordase doar aspecte generale vizând modul de soluționare al unor astfel de cereri, inculpatul F. nu a mai purtat vreo discuție cu celălalt inculpat.

Mai mult decât atât, inculpatul F. recunoaște că, deși nu a mai discutat ulterior cu coinculpatul P., totuși ca să scape de insistențele surorii condamnatului i-a precizat acesteia că ar trebui să dea suma de 3.000 lei, însă că el va suporta suma respectivă, pe care intenționa să o recupereze de la condamnat și de la sora lui, cu intenția însă de a și-o însuși.

Audiat fiind în cursul soluționării propunerii de arestare preventivă, inculpatul F.G.S. s-a prevalat de dreptul la tăcere, aspect care nu poate fi interpretat decât prin prisma dispozițiilor legale naționale și internaționale ce reglementează acest aspect, ca fiind conform principiului „ orice acuzat are dreptul la tăcere și de a contesta faptele care îi sunt reproșate, neputându-se fundamenta menținerea în detenție numai pe faptul că acesta neagă orice vinovăție sau refuză să răspundă întrebărilor care îi sunt puse, fiind prezumat nevinovat de-a lungul procesului”(cauza Gerard Bernard contra Franței - hotărârea din 26.09.2006).

Separat de aceste aspecte, curtea mai reține că, nici împrejurarea că ulterior, cu prilejul soluționării recursului îndreptat împotriva hotărârii prin care denunțatoarea a respins cererea de liberare condiționată formulată de condamnatul B.N., inculpatul P.P.A. a făcut parte din completul de judecată ce a dispus admiterea recursului, nu poate constitui un element care să configureze existența certă a unei intenții, cel puțin indirecte, în săvârșirea fără dubiu a unuia dintre elementele materiale ale infracțiunii așa cum acestea sunt definite de lege.

Din acest punct de vedere, aprecierea curții se fundamentează pe împrejurarea că, simpla participare a acestui inculpat la soluționarea recursului nu poate pune în evidență intenția sa de a soluționa favorabil cauza condamnatului respectiv, atâta timp cât, pe de o parte, în speță nu s-a făcut dovada certă a unei încercări de eludare a dispozițiilor legale vizând repartizarea aleatorie a cauzei, iar pe de altă parte hotărârea pronunțată de către instanța de recurs a reprezentat, potrivit datelor existente până la acest moment, rezultatul unanimității de opinii a membrilor completului de judecată respectiv.

Așadar, plauzibilitatea bănuielilor pe care se întemeiază prezenta propunere de arestare preventivă așa cum acestea sunt definite în jurisprudența europeană amintită mai sus, poate fi apreciată, în raport de ansamblul circumstanțelor cauzei, evocate în derularea cronologică a dialogurilor de mai sus, ca fiind suficient de îndoielnică raportat la conținutul dialogului ambiental, dar și la împrejurarea că, în speță nu s-a putut dovedi existența unor înțelegeri infracționale între inculpați, legat de primirea, pretinderea ori acceptarea promisiunii unor sume de bani ilicite.

Față de considerentele expuse mai sus, curtea apreciază că „setul minim de fapte și informații care să convingă asupra existenței bănuielilor legitime” în legătură cu săvârșirea infracțiunilor, pentru care se solicită luarea măsurii arestării preventive, nu conține indicii temeinice suficient de clare și indubitabile privitor la săvârșirea acestor fapte, astfel încât pe baza acestor indicii precizate anterior, curtea apreciază că măsura arestării preventive apare ca fiind disproporțională raportat la cerințele bunei desfășurări ale procesului penal, astfel cum acestea sunt definite în art. 136 alin. 1 C.pr. penală.

Potrivit acestui text de lege, ce reglementează scopul și categoriile măsurilor preventive, în cauzele privitoare la infracțiuni pedepsite cu deținuținea pe viață, sau cu închisoarea pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal, ori pentru a se împiedica sustragerea învinuitului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată ori de la executarea pedepsei, se poate lua față de acesta una din următoarele măsuri preventive: reținerea, obligarea de a nu părăsi localitatea, obligarea de a nu părăsi țara, arestarea preventivă.

Legat de acest aspect, care constituie cel de-al doilea element supus aprecierii instanței în cadrul condițiilor reglementate de art. 148 alin. 1 lit. f C.pr. penală, curtea reține că, potrivit jurisprudenței europene, prin gravitatea lor particulară și prin reacția publicului la săvârșirea lor, anumite infracțiuni pot să provoace o tulburare socială de natură a justifica o detenție provizorie cel puțin pentru anume perioadă de timp (cauza Letellier contra Franței). În circumstanțe excepționale, acest element poate fi avut în vedere în măsura în care dreptul intern recunoaște noțiunea de tulburare a ordinii publice provocată de o infracțiune. Acest factor nu ar fi pertinent și suficient decât dacă s-ar baza pe fapte de natură să demonstreze că eliberarea deținutului ar tulbura realmente liniștea publică.

În spiritul aceluiași soluții jurisprudențiale, evocate și în cauze contra României (cauza Scudeanu) s-a evidențiat că instanțele nu trebuie să se mărginească numai să facă în mod abstract referire la gravitatea faptelor și la tulburarea ordinii publice, fără să motiveze caracterul cert și actual al atingerii ordinii publice și fără să precizeze cum anume judecarea în libertate a inculpatului ar avea un asemenea efect.

S-a mai precizat, în același sens, că detenția provizorie nu rămâne legitimă decât dacă ordinea publică continuă să fie efectiv amenințată, mai ales având în vedere că riscul impactului negativ asupra opiniei publice descrește odată ce se disipează șocul inițial provocat de infracțiunea comisă, iar trecerea timpului va slăbi în general justificarea arestării preventive prin riscul de provocare a ordinii publice.

Făcând aplicarea acestor principii, în cauza dedusă soluționării, curtea apreciază, raportat la ansamblul elementelor ce constituie circumstanțele concrete ale cauzei, astfel cum acestea sunt relevate mai sus că, scopul măsurilor preventive, așa cum acesta este definit în art. 136 alin.1 cod pr. penală, poate fi, în mod eficient, atins nu prin adoptarea măsurii preventive celei mai severe, aceea a privării de libertate, oportună fiind adoptarea măsurii preventive restrictive de libertate a obligării inculpaților de a nu părăsi țara, în considerarea aprecierii faptului că, prin mecanismul instituirii obligațiilor și măsurilor impuse de lege în această materie, se poate asigura prezervarea ordinii publice, prin evitarea sustragerii inculpaților de la urmărire penală și eventual de la judecată, neexistând nici un fel de probe în sensul că, în cazul punerii în libertate a presupușilor autori ai faptelor, aceștia ar putea influența cursul urmăririi penale, ori eventual al judecății, cu atât mai mult cu cât desfășurarea unor astfel de acțiuni atrage consecința legală a privării de libertate.

În aceeași ordine de idei, Curtea mai reține că, în mod constant jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a dezvoltat patru motive acceptabile pentru a se refuza eliberarea în cursul procedurii judiciare aflată în curs: riscul ca acuzatul să nu se prezinte la proces, riscul ca în cazul eliberării să încerce să împiedice desfășurarea procesului penal sau să comită alte infracțiuni, ori riscul ca acesta să tulbure ordinea publică (cauzele: Stogmuller contra Austriei- hotărârea din 10 noiembrie 1969, Wemhoff contra Germaniei – hotărârea din 27 iunie 1968 și Matznetter contra Austriei - hotărârea din 10 noiembrie 1969, dar mai ales în cauzele mai recente cum sunt Hendricks contra Olandei - hotărârea din 05 iulie 2007 și Letellier contra Franței - hotărârea din 26 iunie 1961).

S-a mai evidențiat în aceeași jurisprudență că examinarea unei astfel de cereri trebuie să fie posibilă încă din primele faze ale procedurii, statuându-se că judecătorul investit cu propunerea privării de libertate este necesar să aibă competența de a examina și luarea unor măsuri alternative sau de libertate provizorie, ținând seama de împrejurarea că măsura arestării trebuie să fie necesară pentru protejarea unui interes public, în sensul că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a proteja în mod eficient acel interes și ca atare alte măsuri mai puțin severe nu ar putea fi dispuse (cauza Mc Kay contra Regatului Unit, hotărârea din 03 octombrie 2006).

În concluzie, raportat la ansamblul circumstanțelor cauzei, curtea apreciază că în speță se impune adoptarea măsurii preventive prev. de art. 145/1 C.pr.penală, aceasta fiind oportună și adecvată față de toate elementele expuse în cele ce preced, astfel încât în baza art. 149/1 alin.2 și alin.9 C.pr.penală se va respinge propunerea formulată de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupți - Serviciul Teritorial Ploiești, privind luarea măsurii arestării preventive față de inculpații P.P.A.și F.G.S..

În baza art. 149/1 alin. 12 rap la art. 146 alin. 11/1 C.pr.penală și art. 145/1 C.pr.penală se va dispune luarea față de fiecare din inculpații P.P.A. și F.G.S., a măsurii obligării de a nu părăsi țara, fără încuviințarea instanței de judecată, pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 01.02.2013 și până la data de 02.03.2013, inclusiv.

În baza art. 145/1 alin.2 rap. la art. 145 alin.1/1 C.pr.penală, pe durata acestei măsuri preventive, se va impune inculpaților respectarea următoarelor obligații:

- să se prezinte la organul de urmărire penală sau după caz la instanța de judecată ori de câte ori sunt chemați.
- să se prezinte la organele de poliție desemnate cu supravegherea lor, respectiv Poliția Orașului Urlați, în ce-l privește pe inculpatul P.P.A. și Poliția Municipiului Ploiești, în ce-l privește pe inculpatul F.G.S., conform programului de supraveghere întocmit de către acestea, sau ori de câte ori sunt chemați;
- să nu-și schimbe locuințele fără încuviințarea instanței de judecată care a dispus măsura obligării de a nu părăsi țara;
- să nu dețină, să nu folosească și să nu poată nicio categorie de arme.

În baza art. 145/1 alin.2 C.pr.penală rap. la art. 145 alin.1/2 lit. c C.pr.penală, se va impune inculpaților pe durata măsurii obligării de a nu părăsi țara să nu ia contact unul cu celălalt, să nu se apropie de denunțatoare, de martorii din cauză și de membrii familiilor acestora și să nu comunice cu aceste persoane direct sau indirect.

În baza art. 145 alin.2/2 C.pr.penală se va atrage atenția inculpaților că, în caz de încălcare cu rea credință a măsurilor și obligațiilor impuse, se va lua față de aceștia măsura arestării preventive.

Se va dispune comunicarea de îndată a prezentei încheieri inculpaților, organelor de poliție în a căror rază teritorială își au domiciliile inculpații, jandarmeriei, poliției comunitare, organelor competente să elibereze pașaportul și organelor de frontieră, în vederea asigurării respectării obligațiilor ce revin acestora, potrivit art. 145 alin.2/1 C.pr.penală.

Văzând și disp. art. 192 C.pr.penală,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 149/1 alin.2 și alin.9 C.pr.penală respinge propunerea formulată de Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupți - Serviciul Teritorial Ploiești, privind luarea măsurii arestării preventive față de inculpații:

1. P.P.A., fiul lui (...) și (...), născut la data de (...) în mun. (...) jud. (...), domiciliat în orașul (...), strada (...), nr. (...), jud. (...), CNP (...), fără antecedente penale și
2. F.G.S., fiul lui (...) și (...), născut la data de (...) în mun. (...), județul (...), domiciliat în mun. (...), strada (...) nr. (...), județul (...), CNP (...), fără antecedente penale.

În baza art. 149/1 alin.12 rap la art. 146 alin. 11/1 C.pr.penală și art. 145/1 C.pr.penală dispune luarea față de fiecare din inculpații P.P.A.și F.G.S., a măsurii obligării de a nu părăsi țara, fără încuviințarea instanței de judecată, pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 01.02.2013 și până la data de 02.03.2013, inclusiv.

În baza art. 145/1 alin.2 rap. la art. 145 alin.1/1 C.pr.penală, pe durata acestei măsuri preventive, impune inculpaților respectarea următoarelor obligații:

- să se prezinte la organul de urmărire penală sau după caz la instanța de judecată ori de câte ori sunt chemați.
- să se prezinte la organele de poliție desemnate cu supravegherea lor, respectiv Poliția Orașului Urlați, în ce-l privește pe inculpatul P.P.A.și Poliția Municipiului Ploiești, în ce-l privește pe inculpatul F.G.S., conform programului de supraveghere întocmit de către acestea, sau ori de câte ori sunt chemați;
- să nu-și schimbe locuințele fără încuviințarea instanței de judecată care a dispus măsura obligării de a nu părăsi țara;
- să nu dețină, să nu folosească și să nu poată nicio categorie de arme.

În baza art. 145/1 alin.2 C.pr.penală rap. la art. 145 alin.1/2 lit. c C.pr.penală, impune inculpaților pe durata măsurii obligării de a nu părăsi țara să nu ia contact unul cu celălalt, să nu se apropie de denunțatoare, de martorii din cauză și de membrii familiilor acestora și să nu comunice cu aceste persoane direct sau indirect.

În baza art. 145 alin.2/2 C.pr.penală atrage atenția inculpaților că, în caz de încălcare cu rea credință a măsurilor și obligațiilor impuse, se va lua față de aceștia măsura arestării preventive.

Dispune comunicarea de îndată a prezentei încheieri inculpaților, organelor de poliție în a căror rază teritorială își au domiciliile inculpații, jandarmeriei, poliției comunitare, organelor competente să elibereze pașaportul și organelor de frontieră, în vederea asigurării respectării obligațiilor ce revin acestora, potrivit art. 145 alin.2/1 C.pr.penală.

Cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de recurs în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru părțile lipsă de la comunicare.

Cercetată în camera de consiliu și pronunțată în ședință publică astăzi, 01.02.2013, orele 15,00.

Președinte,
(...)

Grefier,
(...)